

Højædler og Velbaarner!
Højskolens J. Professor!

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Jeg er af de offentlige Cirkler underrettet om, at
Deres Velbaarner mig besøger Dem paa Ledant
Comten og at Danmark mig gør den Gled, at
jane Dem i sit Høst, hvilket og saa meget for
nogen mig, og jeg bruger Leilighed at benytte Dem
Leilighed til at skrive Dem disse Linier

Hdi Aaret 1794 opfordret jeg mig nogen Tid
i Hjøbenfavn. De var den Gang en ung Kunst
ner og Deres talige Taler an endstid Jøranden
for mig, var den Gang i Lønt. Beger, Deres
Ansporede mig at søge Beljandstabs med Dem lig
= og og de var saagodt at skenke mig Lette.

Minde det usædvanlige Beljandstabs beærede, de
med at lague mig afidlyant paa. Højskolen, hvil
ket Hylde, digtede mig meget. Jeg satte mig en Præk

Mange Kunstner Freund skilte naar kom man
til Rom eller ikke? Naalant som nu er i
Hjøbenfavn vil han sandsynlig indfinde sig god Ven
og oplyde hvad der findes til maatte i Dants
Mataria maatte være uoplydt, hvilket jeg nu
gik onsker

En af mine hedede Vänner, min Freund og
Landsmand Secretaire Pjarrre Thorsteensen vil
og udførelse overleverer Dem Velbaarner mig
dette Brev og siden, samfundt Deres mig mig
en Linn, besøger samme til mig. Jeg har saa
nat som denne Gjenstand angaar

Jeg har sagt for foran, at jeg satte mig en Præk
paa den Tegning som de forfærdigede af mig,
men jeg maae nu beklage at i Aaret 1807
da jeg, H Aar efter at den var forfærdiget, op
foldt mig i Hjøbenfavn, blev den tilligt med
nogen andre Tegninger bort gaaet og er
saaledes ganske tabt som som gjør mig saart ondt

Jeg anbefaler mig Deres Velbaarner mig Kunst
Kongsberg den 7. Novembr. 1819. og forbliver Deres Jørgen
Olav Olavsen

7/11 1819
49

paa dette Bylle, gjemte det omhyggelig i Lunds
 under Egninger men desto mere forsynede det ikke
 med Glas og Plummer. Min Kuffet var en
 gang, som den offtes ^{for} mere, meget maadig for
 synt. Jeg lindre derfor ikke, offtes mit indvirkende
 tilbørlig som nogen Bekæmping, da hændte den ikke
 faller, Men jeg paa sine stadst, paa ^{at} anskaffe
 mig en Liden Lønning, som ikke skulle være den
 uendelig. Dette bylledes mig i Aaret 1808. da jeg
 kom over Gudning af det Slags, som i nogle Maas
 blev brugte for at belønne udmærkede Væddings
 Offendinger i det næste Skole i Björnsåsa.
 Den var af ægte Guld, Bylden en altsat med mørke
 blåne Smaller, forsynede af Guld disse Ord: vos
 exemplaria græca. En tammeby stor Chrysoberyll
 var indfattet i den, af Væggen belønne. Sin udmær
 kede sig i det fælt med simpel sed. Denne
 ting fandt jeg ikke passende for mig at have,
 men fuldkommen for Dares Belønning for

paa Kuffens Dør for gjort som udmærket
 Løst at man om den kan med Vædding sigt:
 vos exemplaria græca.

I Aaret 1813. var jeg paa Hørsberg at Vædding
 Minne for med Navn Herrmann Edeler Freund
 fra Björnsåsa, som med sin Tilbagekomst, der
 skulle arbejde for den store Guldsmeder paa
 Charlottenborg, nævnte at have den i Vædding
 og faabde jeg paa sine Tilbagekomst, udmærket
 altsat at kunne det Rose, fulgelig og som det at
 blive belønnet af Dares Belønning. Denne
 unge Mand som jeg var ansat for udmærket
 stillig indtog ringen med Guld for det per
 sentig at overbringe den samme, eller og, hvis
 jeg ikke skulle komme til at vide, da at finde mig
 den tilbage igjen.

Dares Belønning sig mig den Ting
 at spørge om sådan en ting er den samme
 til Jænder eller ikke? og vide om den udmærket